

[P. N. Petersen (Røje).]

Øjeblikket ligger det saadan, at Tyskland er knust, som jeg sagde før, efter det største Nederlag, som Verden har set, men naar vi skal gennemføre en Mindretalslovgivning, af den Art, som der her er Tale om, skal det være en Lovgivning paa lang Sigt, og vi maa da være forberedt paa, at Tyskland atter engang vil blive stort og stærkt. Derfor gælder det om at tilrettelægge en Mindretalslovgivning af en saadan Natur, at man ikke fra dette store, stærke Tysklands Side kan sige, at oppe i Danmark behandler de det tyske Mindretal daarligere, end vi her i Tyskland behandler det danske Mindretal. Noget saadant maa vi ikke udsætte os for, som jeg anførte i min Ordførelse før.

Undervisningsministeren (Hartling):

Det er kun en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen. Jeg tror ikke, der er nogen Vanskelighed i det, der blev paapeget. Jeg maa vedblivende se saadan paa det, at dels betyder dette Lovforslag, at de kommunale, tysksprogede Skoler i Sønderjylland er ophævet for Tiden, saa længe denne Lovgivning gælder, dels tror jeg, at § 6, hvor der staar: „De i nærværende Lov omhandlede Skoler staar under Tilsyn af Skolekommissionen for den Kommune, i hvilken Skolen er beliggende, samt af Skoledirektionen, der kan udsøve sit Tilsyn gennem Amtsskolekonsulenten“, ikke kan betyde andet, end at Skolenævnets Tilsyn dermed er bortfaldet, saa længe den nuværende Lov gælder.

Det andet Spørgsmaal drejede sig om at meddele Offentligheden det, det ærede Medlem pegede paa. Jeg kan vedblivende ikke se, i alt Fald ikke i Øjeblikket, at det kan være hverken praktisk eller klogt at udsende en saadan Meddelelse; jeg gad vidst, paa hvilket Tidspunkt det skulde gøres, siden den høje Rigsdag skal træffe Beslutning netop om de principielle Retningslinier for Lovgivningen i Sønderjylland. Vilde det da ikke være ubetimeligt, om Undervisningsministeren paa Forhaand udsendte en Meddelelse om, hvilke disse principielle Retningslinier skulde være?

Jøfsen Christensen: Som jeg sagde i min Tale under Anbefalingen af Lovforslaget, ønsker jeg ikke paa nærværende Tidspunkt at komme ind paa Drøftelsen af en fremtidig Ordning og af de principielle Spørgsmaal, der knytter sig dertil. Men jeg har set, at man i det andet høje Ting og nu fra det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensens

Side i dette Ting opererer med en Udtalelse af Bernhard Hansen i Flensborg, en Udtalelse, der er blevet fremsat paa et Tidspunkt, da man havde den Opfattelse dernede, at der var ingen Grænser for, hvad man paa egen Haand kunde gøre. Jeg tror slet ikke, Bernhard Hansen vilde gentage en saadan Udtalelse i Dag. Forholdene er jo inden for dette Omraade saa omskiftelige, saa uoverskuelige med Hensyn til, hvad det endelig skal blive til dernede, at det vist var en meget uforsigtig og ubetimelig Udtalelse, han fremkom med. Dertil kommer, at der vitterligt er anmeldt 1 400 Elever til den danske kommunale Skole i Flensborg By. De kan slet ikke optages, de kan slet ikke undervises ved Hjælp af de Kræfter, der staar til Raadighed, heller ikke lokale-mæssigt set. Men jeg har ikke hørt noget om, at de samme Elever ønskes optaget i en Privatskole. Hvem, der kender noget til Grænselandets meget sammensatte Forhold, baade følelsesmæssigt og paa enhver Maade, vil vide, at dette har sine ganske bestemte Grunde. De vil bort fra Nazismen, de vil over i noget andet, men de vil ikke ind i den Form for Skole, der hedder den danske Privatskole.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi det er for tidligt paa nærværende Tidspunkt at give sig til at profetere om, hvad der er til Gavn for de Danske Syd for Grænsen og hvad ikke. En Ting ved vi i alle Tilfælde, at det altid har været til Gavn for dem, at vi anlagde vor Lovgivning efter Synspunkter, om hvilke det kan siges, at de til enhver Tid kunde være tjent med at faa noget lignende Syd for Grænsen.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg ikke tror, det tjener noget Formaal at fremstille Forholdene anderledes, end de er, og heller ikke at benytte Udtalelser ved en given Lejlighed, der, efter hvad jeg senere har erfaret under Samtaler med Folk dernedefra — og saadan har jeg megen Adgang til at træffe — er blevet afkræftet paa en Maade, saa man ikke mener, man kan være tjent med at faa dem gentaget under de Drøftelser, vi her staar overfor.

Men det glæder mig, at der fra alle Sider er Enighed om det Lovforslag, der her er fremsat. Det andet maa vi gemme til senere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.